Օխտը վարգապետ մի աղջիկ կնքեցին, անունը
Կիրակոս գրին։
Օխտը քենակալ ճամփա են դնացել, ասել են մի
մարգ էլ չկա հետը խոսենք։
Օխտը քոռ աղջիկ ունենա, գովալով մարդու կտա։
Օխտը քոռ աղջիկ ըլնի, մինը նրան չի հասնի։
Օձի աչալը որ գա, ճամփի մեջաեղին վեր կգա։
Օձի ինագը խլեգից են հանում։
Օձը խմրախոտիցն ա փախչում, խմրախոտը ընի
առաջին ա բուսնում։
Օձի կծածը կլտվանա, լեզվի կծածը չի լավանա։
Օձը մրմախոաիցը կվախենա։
Օձը շապիկը կփոխի, խասյաթը չի փոխի։
Օձի սեվին էլ նալլաթ, սպիտակին էլ։
Օձի վրեն թքի, օձը կսաակի։
Օձը որ օձ ա, նհախ տեղը իսանի չի տա։
Օձը որ օ՛ձ ա, ջրի վրա մարդի չի գիպչի։
Օձը որ օձ ա, քնածին ղայմիշ չի ըլնի։

Օձը աաքացնողին ա կծում։
Օձը քանի բունը չի մտել, ծուռումուռ ժաժ կգա։
Օձի փուշը լագլագը կմարսի։
Օձին ասին՝ շապիկդ գեղապեա ա, հանեց տվեց։
Օջախը պուճախ չի դառնա։
Օջախիցը քյուլը չի պակսի։
Որ դաաում ենք, օր ուտում ենք։
Որ կա՝ կաննենք բարիկենդան, օր կա՝ սովոծ կը-
գըկրտանք։
Որ մեծություն—խայտառակություն։
Որ չոչութեն—առակութեն։
Օրը մին ա, խրաաը հազար ու մին ա։
Օրը տասը աեսակ կաշին փոփոխում ա։
Օ՛ֆ, օ՛ֆ ֆալաք՝ չոռ, չոռ քոփակ։

Ֆոտաֆլաքը դարեն կլոխ չի հանի։
Ֆահրատի փուչ էլավ, մեջաեղին ցից էլավ։

ՀԱՆԵԼՈՒԿՆԵՐ ԵՎ ՇՈՒՏԱՍԵԼՈՒԿՆԵՐ

ՀԱՆԵԼՈՒԿՆԵՐ

Ալաս-փալաս,
անունը ասա՝ չիմանաս (կարպեա)։

Առավոաը չորս ոաանի ա, ճաշին երկու ոաանի ա,
Իրիկունը՝ իրեք ոաանի ա (մարդ)։

Ասում ես՝ արի-արի, չի գալի,
Ասում ես՝ մի դա, մի դա, դալիս ա (ջրթունքներ)։

Ամեն բանի պեաք ա գալի (անուն)։

Արտը սպիաակ, սերմը սև,
Ձեռով ցանեմ, աչքով հնձեմ (գիր)։

Անջուր ջաղաց, անկրակ բաղաջ (մեղր)։

Բոնեմ ափով, շադ տամ թաթով,
Մեռնի տարով, ապրի բարով (սերմ)։

Երկար աղիք, ծերը ծադիկ (մոմ)։

Երկար քուչա՝ մեջը փուչ ա (հրացանի փող)։

Էրթա, դա, մորդ փորին բարով աա (խնոցի)։

Խոսում եմ, խոսում ա,
Թողնում եմ, քնում ա (դիրք)։

Կաշին ուաեմ, օսկորը
դեն գցեմ (խուրմա)։

Մի կարաս կա, միջին երկու
տեսակ ջուր (ձու)։

Հանելուկ—հանմանելուկ, ծերը ծաղիկ,
աակն տվելուկ (մոմ)։

Հենց անձրե գա, նա դուս կդա՝ մի ոտանի, մի
դլխանի (սունկ)։

Հինդ ախպեր են,
Ջոլսը պաա են ջարում,
Մինը քար ա կրում (ջորար գործելու շուղերը)։

Ձին դնաց, թամքը մնաց (կամուրջ)։

Ձու ա ածում՝ հավ չի,
Արածում ա՝ կով չի (կըիա)։

Մանդր-մանդր եկեղեցի,
Մտա նեքսե համրուրեցի,
Էլա կաուը, քար գցեցի (նուռ)։

Մի ոաանի, մի դլխանի,
Հենց դուս ըլնի, գելը աանի (սունկ)։

Մի մեծ աափ ա՝ վարվիլ չի,
Միջի քարերը համբրվիլ չի (երկինքը աստղերով)։

Մի աուն ա, միջին մենակ
մի սուն ա (քիթ)։

Մի կով ունեմ, կաթ ա աալի,
Գիշեր ցերեկ տուն չի դալի (խաղողի այգի)։

Մի ծառ ունեմ ճճան ա,
Ճճանի տակ մեյգան ա,
Մեյգանի տակ կժխա ա
Կժխայի տակ ղուռնա ա,
Ղուռնայի տակ մարագ ա,
Մարագը լիքը ուրագ ա (մարդու գլուխը)։

Մի մարագ, մեջը լիքը ուրագ (բերան, ատամներ)։

Մի գեղ կա,
Գեղի միջին մի տուն կա,
Տան միջին ջուր կա,
Ջրի միջին օձ կա,
Օձի բերնին վարդ կա (լամպ)։

Մի ծառ ունեմ՝ ջրել չունի,
Ճգներ ունի, թփեր չունի (եղջերվի եղջյուրներ)։

Մսե շամփուր,
Երկաթե խորոված (մատը մատնիքով)։

Օսկորը սև, միսը սպիտակ,
Կաշին կարմիր (փշատ)։

Ոտերը կրակումն ա,
Գլուխը երկնքումն ա (ծխնելույզ)։

Ուր որ երթաս՝ կգա,
Ոչ կխոսա, ոչ էլ կերթա (մարդու ստվեր)։

Պստի-պստի մանչեր էկան,
Արտիս վրեն աղճիկ էկան (կարկուտ)։

Սև ա սաթի նման,
Սպիտակ ա կաթի նման
Պոչը խարճկտթի նման,
Կչորրըա մարդի նման (կաչաղակ)։

Սև սալա, սպիտակ սալա,
Խաթուն մեջը կսլվլա (աչք)։

Սև ու մութ առն,
Սատանեն մեջը քուն (հրացան)։

Սև սատանեն պատից կախ (այծենակաճ)։

Սև եղը ջլեմ,
Ջուլն ուտեմ (սաջը և հացը)։

Նուլթան բեկը բեղն օլորեց՝
Հարյուր հազար մարդ գլորեց (գիշեր)։

Ըստե պուպուղ, ընդե պուպուղ,
Երգիկով գուրս (արևի շողք)։

Էստի՞ քսաի, էնաի՞ քսաի,
Դռան տակը նստի (ափսէ)։

Էս կուռը գար,
Էն կուռը գար,
Մեջը անգագար (գետ)։

Էրկու քույր են,
Մեկը մեկին չեն տեսնում (աչքեր)։

Կապեցին՝ գնաց, բաց թողին մնաց (տրեխներ)։

Քաղցր մորից գիժ ղավակ,
Ման կգա գեղ ու քաղաք,
Ում բռնի՝ կանի խախկ ու խայտառակ (գինի)։

Քանի սաղ ա՝ խոտ ա ուտում,
Հենց մեռնում ա՝ գինի ա խմում (տիկ)։

Քանի քաշես՝ կկարճանա (ծխախոտի գլանակ)։

Քրգի աղեն վաղե վաղ,
Գոտիկ ունի քարսուն գազ (առու)։

Անգալու, մանգալու,
Կոլոլի, գունգ աըա (կարագ)։

Անղանակ նախշած,
Անառոն ներկած (աքաղաղի կատար)։

Էրկեն աըա, կարճ գաըի,
Տմբլիկ, գնա, եա արի (կաավագործի մաքոք)։

Ընկընկան ախպահար (խող)։

Կաթ կուատ,
Տուն չի կյա (խաղողի թուփ)։

Կընկին շոեն՝
Կտրճկա (ջրաղաց)։

Իմ կոնակ
Քյո գոնակ,
Իմ սմոլուլիկ
Քյո գոնակ (երկանք)։

Սպիտակ հինեմ,
Կաըմիր թել հանեմ (մոըի)։

Կլորիկ, ղեղին,
Աշխարհն ուր գերին (ոսկի)։

Քոնուկ գյագեն,
Կախվուկ պաաեն (մաղ)։

Սոխաղ պսաիկ,
Մեջ լիք հուլինք (բեըան)։

Նոնե տուն, փեաե գերան,
Շափաղ կուտա էրան-էրան (բամբակ գզելու գործիք)։

Ջորս վեր գասին,
Ծով՝ վեր ծնկան
Ո՞վ ի ճկոե
Վեր քյո կնկան (կով, կովկիթ, կթվոր)։

Պապը կերավ լոբը,
Օսկոռը մնաց փորը (կողպեք, բանալի)։

Պստիկ պաարխան՝ շեղջով լիքը (բերան)։

Սարեն կուգա գլգլալեն,
Ոսկի բեղեր պսպղալեն (ածելի)։

Շլկեմ՝ կղժա,
Տնեմ՝ ծեն չի կյա (գութանի շղթա)։

Տանիս թալես՝ չջարդի,
Մեջ ճուր թալես՝ կլխկի (թուղթ)։

Անմաղել ալուր, անտաշել փետ (փշատ)։

Էրկեն չվան,
Օձու բերան (թել-ասեղ)։

Աշկե՝ ընցու, աշկե՝ ընցու,
Թե որ չընցավ, կրծե՝ ընցու (թել-ասեղ)։

Մեկ լրլբիկ, չորս գփգփիկ,
Էրկու պլստան, չորս ճլստան (կովի լեզուն, աչքերը, ոտքերը, պտուկները)։

Երկար—ատամ
Քարագլուխ (սեպ)։

Աք աամ,
Լաք աամ
Քաքուլիցգ
Ջիգ աստ (սանգերք)։

Տակը քար ա,
Քար չի,
Վրեն քար ա
Քար չի (կրիա)։

Այ կեռումեռ,
Ո՞ւր ես վազում,
—Ա՜յ ծակարուկ,
Ի՞նչ ես ուզում (երթիկ, ծուխ)։

Գոմեշը գյոլումը
Ագին չոլումը (կճուճը, շերեփ)։

Դռանը գնեմ,
Հանգիստ քնեմ (կողպեք)։

ՇՈՒՏԱՍԵԼՈՒԿՆԵՐ

Ծիտը կայնեց ճմրան ծերին,
Ծաի ճաի ճիտը ծուռ։

Ջուկը գցեմ,
Ջուկն ուտեմ,
Մուկը գցեմ,
Ջուկն ուտեմ։
Ջուկ գցեմ ձուկ կուլ տամ,
Մուկ գցեմ ձուկ կուլ տամ։

Մի աաշտ հով ճաթ,
Մի աաշա ճաթ,
Մի աաշտ ճակճքռաած ճաթ։
Ջան, հով ճաթ շան,
Ջան, տաք ճաթ շան,
Ջան, ճաքճքռաած ճաթ ջան։

Տեր Սեփանենց աանձի ծառին,
Երկու ծանգը աանձ կա ծերին,
Փոկակապ Ակոպ ապի,
Արի ինձ համար
Մի փոկ կապի
Որ քեզ ասեմ,
Փոկակապ Ակոպ ապի։

Ուլը նիլավ ուռու ծառը
Ուլ անեղովը ուռ օլորեց
Ուռ վեր բերեց։